

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2023/1963**z dnia 10 maja 2023 r.****zawierająca uwagi, które stanowią integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Europejskiego Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Realizacji Projektu ITER i Rozwoju Energii Termojądrowej (F4E) za rok budżetowy 2021**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoją decyzję w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Europejskiego Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Realizacji Projektu ITER i Rozwoju Energii Termojądrowej za rok budżetowy 2021,
 - uwzględniając art. 100 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0092/2023),
- A. mając na uwadze, że Europejskie Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Realizacji Projektu ITER i Rozwoju Energii Termojądrowej (zwane dalej „Wspólnym Przedsięwzięciem”) zostało utworzone w kwietniu 2007 r. na okres 35 lat decyzją Rady 2007/198/Euratom ⁽¹⁾;
- B. mając na uwadze, że Wspólne Przedsięwzięcie rozpoczęło autonomiczną działalność w marcu 2008 r.;
- C. mając na uwadze, że członkami Wspólnego Przedsięwzięcia są Europejska Wspólnota Energii Atomowej (Euratom) reprezentowana przez Komisję, państwa członkowskie Euratomu oraz państwa trzecie, które zawarły z Euratomem umowę o współpracy w dziedzinie kontrolowanej syntezy jądrowej;
- D. mając na uwadze, że celem Wspólnego Przedsięwzięcia jest wnoszenie przez Unię wkładu w międzynarodowy projekt ITER w zakresie energii termojądrowej, wdrażanie umowy między Euratomem a Japonią w sprawie szeroko zakrojonej koncepcji oraz przygotowanie do budowy demonstracyjnego reaktora syntezy jądrowej wraz z instalacjami towarzyszącymi;
- E. mając na uwadze, że w projekt ITER zaangażowanych jest siedmiu światowych partnerów, mianowicie Unia, reprezentowana przez Euratom, Stany Zjednoczone, Rosja, Japonia, Chiny, Korea Południowa i Indie, przy czym Unia odgrywa wiodącą rolę, ponosząc 45,4 % kosztów budowy, a udział każdego z pozostałych partnerów wynosi 9,1 %, co ulegnie zmianie w operacyjnej fazie testów syntezy jądrowej, w której wkład Unii na pokrycie kosztów działalności będzie wynosił 34 % ⁽²⁾;
- F. mając na uwadze, że łączne wydatki Unii na realizację zobowiązań oraz powiązane działania wynikające z umowy w sprawie ITER do 2031 r. wyniosą 18,2 mld EUR (według wartości bieżących) ⁽³⁾;
- G. mając na uwadze, że w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z Unii i Euratomu 31 stycznia 2020 r. oraz niezawarciem przez strony protokołu przewidzianego w umowie o handlu i współpracy między Unią i Euratomem a Zjednoczonym Królestwem, uzgodnionej 30 grudnia 2020 r., Zjednoczone Królestwo nadal nie uczestniczy w projekcie ITER ani nie jest członkiem Wspólnego Przedsięwzięcia, a tym samym nie wnosi wkładu do jego budżetu;
- H. mając na uwadze, że wciąż trudno jest zmierzyć wpływ nielegalnej, niesprowokowanej i nieuzasadnionej wojny napastniczej Rosji przeciwko Ukrainie na działania Wspólnego Przedsięwzięcia oraz konsekwencje tej wojny;

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2007/198/Euratom z dnia 27 marca 2007 r. powołująca Europejskie Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Realizacji Projektu ITER i Rozwoju Energii Termojądrowej oraz przyznająca mu określone korzyści (Dz.U. L 90 z 30.3.2007, s. 58).

⁽²⁾ Dokumenty ITER pt. „Value estimates for ITER Phases of Construction, Operation, Deactivation and Decommissioning and Form of Party Contributions” [Szacowana wartość faz budowy, eksploatacji, dezaktywacji i likwidacji ITER oraz forma wkładu poszczególnych stron] i „Cost Sharing for all Phases of the ITER Project” [Podział kosztów we wszystkich fazach projektu ITER].

⁽³⁾ Dane szacunkowe na podstawie komunikatu Komisji COM(2017) 319 z dnia 14 czerwca 2017 r. oraz powiązanego dokumentu roboczego służb Komisji SWD(2017) 232, tabela 4.

Uwagi ogólne

1. z zadowoleniem przyjmuje, że Trybunał Obrachunkowy (zwany dalej „Trybunałem”) w swoim sprawozdaniu w sprawie sprawozdania finansowego Wspólnego Przedsięwzięcia za rok budżetowy 2021 (zwanym dalej „sprawozdaniem Trybunału”) stwierdził, iż w sprawozdaniu tym Wspólne Przedsięwzięcie przedstawia rzetelnie we wszystkich istotnych aspektach swoją sytuację finansową na dzień 31 grudnia 2021 r. oraz wyniki transakcji, przepływy pieniężne i zmiany aktywów netto za rok budżetowy 2021, zgodnie ze swoim regulaminem finansowym oraz z zasadami rachunkowości przyjętymi przez księgowego Komisji; podkreśla ponadto, że transakcje leżące u podstaw sprawozdania finansowego za rok budżetowy 2021 są legalne i prawidłowe we wszystkich istotnych aspektach;
2. ubolewa jednak, że w sprawozdaniu Trybunału zwrócono uwagę na fakt, iż przedstawiona w rocznym sprawozdaniu finansowym Wspólnego Przedsięwzięcia za rok budżetowy 2021 orientacyjna wartość całkowitych kosztów realizacji zobowiązań dotyczących dostaw na rzecz projektu ITER została oszacowana przez Wspólne Przedsięwzięcie na 18,3 mld EUR (w wartościach z 2021 r.), oraz na fakt, że zmiany w kluczowych założeniach dotyczących szacunków i ekspozycji na ryzyko mogą doprowadzić do znacznego wzrostu kosztów lub do dalszych opóźnień w realizacji projektu ITER;
3. przyznaje, że w programie „Horyzont Europa” przewidziano dla Wspólnego Przedsięwzięcia ambitne cele, które można osiągnąć tylko dzięki opracowaniu i zastosowaniu skutecznych rozwiązań służących usunięciu słabości w systemach kontroli wewnętrznej i przygotowujących na przyszłe wyzwania wynikające ze zwiększonej odpowiedzialności, np. w zarządzaniu zasobami kadrowymi i ich planowaniu; zwraca w tym kontekście uwagę, że szczególnie skomplikowane i uciążliwe obliczenia oraz wymogi dotyczące sprawozdawczości wiążą się ze znacznym ryzykiem błędu, i dlatego wzywa do zbadania potencjalnych uproszczeń, o ile jest to możliwe i zgodne z istniejącymi ramami prawnymi;
4. zauważa z zaniepokojeniem, że Rosja, która jako członek ITER-IO jest zobowiązana do dostarczenia do miejsca montażu ITER we Francji (Cadarache) kilku komponentów na potrzeby projektów ITER oraz do wnoszenia rocznych wkładów na rzecz ITER-IO, stwarza ryzyko dalszych opóźnień i wzrostu kosztów projektu ITER;
5. odnotowuje, że Wspólne Przedsięwzięcie podtrzymuje oszacowanie łącznych kosztów realizacji zobowiązań dotyczących dostaw na rzecz projektu ITER („szacunkowy koszt końcowy”), obejmujących koszty etapu budowy i eksploatacji do 2035 r., a także etapu likwidacji i dezaktywacji do 2042 r.; zauważa ponadto, że na koniec 2021 r. Wspólne Przedsięwzięcie oszacowało te łączne koszty na 18,3 mld EUR (w wartościach z 2021 r.) – na koszty te składają się wszystkie płatności dokonane na koniec 2021 r. w wysokości 8,3 mld EUR oraz szacunkowe przyszłe płatności, szacowane na 10 mld EUR (w wartościach z 2021 r.);
6. zwraca uwagę, że zmiany w kluczowych założeniach dotyczących powyższych szacunków i ekspozycji na ryzyko mogą prowadzić do dalszego wzrostu kosztów i opóźnień w realizacji projektów, a jeśli chodzi o 2021 r., uważa – na podstawie sprawozdania Trybunału – że należy zwrócić szczególną uwagę na zdarzenia, które mogą mieć znaczący wpływ na szacunkowy koszt końcowy; wskazuje ponadto, że te kluczowe założenia obejmują nowe założenia dla projektu ITER planowane na pierwszy kwartał 2023 r., opóźnienia w dostawie komponentów, sankcje nałożone na Rosję, trwającą procedurę zatwierdzenia przez francuski organ ds. bezpieczeństwa jądrowego (NSA) montażu komponentów kanału tokamaka oraz spodziewaną rewizję szacunkowego kosztu kompleksu komór gorących; podkreśla, że w przypadku problemów z dostawą skutkujących brakiem komponentów o zasadniczym znaczeniu dla kontynuacji projektu należy zbadać alternatywne strumienie dostaw;
7. przypomina, że ITER oficjalnie spodziewa się pierwszego testu operacyjnego w 2025 r. i osiągnięcia pełnej mocy syntezy jądrowej do 2035 r.; zauważa jednak, że te założenia przyjęte w 2016 r. i że od tego czasu opóźnienia w budowie i produkcji oraz pandemia COVID-19 sprawiły, że data 2025 r. staje się coraz mniej prawdopodobna; podkreśla ponadto, że zgodnie ze sprawozdaniem Trybunału istnieje ryzyko dalszych opóźnień ze względu na połączenie różnych konstrukcji, począwszy od problemów ze spawaniem segmentów zbiorników próżniowych tworzących stalową komorę, w której przeprowadzane będą eksperymenty termojądrowe, po problem korozji powodującej pęknięcia o głębokości do 2,2 milimetrów na panelach osłony termicznej, występujące na całej długości 23 kilometrów rur chłodzących przyspawanych do powierzchni komponentów; zauważa, że ponieważ problem pęknięć w rurach chłodzących może mieć charakter systemowy, wpływając na wszystkie elementy osłony termicznej tokamaka, nowy kierunek rozwoju ITER uruchamia strategię naprawczą dla paneli osłony termicznej i segmentów zbiorników próżniowych tokamaka;

8. zauważa, że na tym etapie nie można dokładnie oszacować czasu trwania i kosztów napraw oraz że Rada ITER planuje przyjąć pod koniec 2023 r. nowe założenia dla ITER określające harmonogram niektórych osiągnięć, co znacznie przesunie terminy, w jakich spodziewa się zrealizować najważniejsze cele pośrednie, a w konsekwencji wpłynie na szacunkowy koszt końcowy; wzywa Wspólne Przedsięwzięcie, aby poinformowało o wynikach i spodziewanych opóźnieniach, a także o konsekwencjach dla zakończenia projektu ITER;
9. zauważa, że w odniesieniu do wymogów w zakresie bezpieczeństwa jądrowego NSA ma ostateczne uprawnienia do zatwierdzania wszelkich dalszych zmian w projektach mających wpływ na wymogi w zakresie bezpieczeństwa jądrowego, oraz że w tym kontekście na początku 2021 r. Wspólne Przedsięwzięcie złożyło formalny wniosek o zatwierdzenie przez NSA nowego projektu spoiny i technologii spawalniczej w związku z montażem komponentów kanału tokamaka; podkreśla jednak, że do stycznia 2022 r. NSA nie zażądała dodatkowych informacji od Wspólnego Przedsięwzięcia w celu sfinalizowania analizy NSA; zauważa, że chociaż zatwierdzenie przez NSA jest częścią normalnego procesu montażu ITER-IO, może jednak spowodować dodatkowe kilkumiesięczne opóźnienie, a w konsekwencji wpłynąć na szacunkowy koszt końcowy;
10. wzywa Wspólne Przedsięwzięcie do przeprowadzenia przeglądu szacunkowych kosztów kompleksu komór gorących, aby umożliwić przygotowanie wiarygodnego kosztorysu zgodnie z obecnym stopniem zaawansowania wymogów dotyczących projektu ITER-IO;

Zarządzanie budżetem i finansami

11. zauważa, że w grudniu 2020 r. Rada Zarządzająca Wspólnego Przedsięwzięcia przyjęła pierwotny budżet Wspólnego Przedsięwzięcia na 2021 r. w wysokości 1 048,77 mln EUR w środkach na zobowiązania i 742,81 mln EUR w środkach na płatności oraz że w listopadzie 2021 r. Rada Zarządzająca skorygowała ten budżet;
12. z zadowoleniem przyjmuje, że ostateczne dostępne środki, w tym środki przeniesione z poprzedniego roku, wynoszą 1 069,88 mln EUR w środkach na zobowiązania i 764,83 mln EUR w środkach na płatności;
13. zauważa, że wskaźniki wykonania środków na zobowiązania i środków na płatności wyniosły odpowiednio 99,7 % i 97,4 % (w porównaniu z 100 % i 98 % w 2020 r.);
14. zauważa, że z kwoty 1 069,88 mln EUR na zobowiązania 88,4 % wykorzystano na zobowiązania indywidualne (co przekłada się na kwotę 942,50 mln EUR);
15. zauważa z zadowoleniem, że w następstwie zalecenia w sprawie udzielenia absolutorium za 2020 r. dotyczącego metody obliczania składek członkowskich za 2020 r. Wspólne Przedsięwzięcie przyjęło środki naprawcze, w szczególności projekt jednolitego dokumentu programowego, aby zapobiec ponownemu wystąpieniu kwestii poruszonych przez Trybunał;
16. odnotowuje w związku z tym, że w odniesieniu do składek członkowskich na 2021 r. Wspólne Przedsięwzięcie zastosowało roczny i wieloletni program na lata 2020–2024 przyjęty przez Radę Zarządzającą 10 grudnia 2019 r., w którym składki członkowskie oszacowano na 6,5 mln EUR;
17. zauważa, że od stycznia 2016 r. te wspólne przedsięwzięcia, które są jedynie częściowo finansowane z budżetu Unii, mają obowiązek odprowadzać do systemu emerytalnego Unii część składek należnych od pracodawców, odpowiadającą odsetkowi ich dochodów z dotacji pochodzących z państw trzecich w stosunku do ich całkowitych dochodów^(*); wyraża zaniepokojenie, że wspólne przedsięwzięcia nie odprowadziły jeszcze takich składek, ponieważ Komisja nie przewidziała środków na pokrycie takich wydatków w budżetach wspólnych przedsięwzięć ani nie wystąpiła formalnie o płatności; wzywa Komisję, aby podjęła działania w celu uniknięcia podobnych problemów w przyszłości;

^(*) Art. 83a rozporządzenia nr 31 (EWG), 11 (EWEA) ustanawiającego regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. 45 z 14.6.1962, s. 1385/62).

18. apeluje związku z tym, aby – zgodnie z wytycznymi Komisji dla wspólnych przedsięwzięć – działający w strukturach Komisji Urząd Administracji i Wypłacania Należności Indywidualnych ustalił dla poszczególnych wspólnych przedsięwzięć wysokość składek należnych od pracodawców jako odsetek dochodów z państw trzecich w całkowitych dochodach wspólnego przedsięwzięcia, z uwzględnieniem dochodów państw trzecich na wydatki operacyjne; zauważa, że przypadku ITER odsetek ten określono na poziomie 21,6 % (tj. około 5,8 mln EUR) na okres 2017–2020 i na poziomie 19,8 % (tj. około 1,5 mln euro) na rok 2021; podkreśla ponadto, że przy określaniu metody obliczania należnych od pracodawców składek wpłacanych do budżetu Unii przez wspólne przedsięwzięcia w oparciu o dochody w tych wytycznych uwzględniono jedynie odpowiednie przepisy regulaminu pracowniczego;
19. wzywa Wspólne Przedsięwzięcie, aby nie czekało na ostateczne wyliczenie zaległych składek, lecz uwzględniło ten obowiązek przy planowaniu przyszłego budżetu, np. poprzez odpowiednie naliczanie składek emerytalnych;
20. jest jednak świadom, że odpowiednie przepisy statutu Wspólnego Przedsięwzięcia wymagają, aby całkowita kwota składek członkowskich nie przekraczała 10 % rocznych kosztów administracyjnych Wspólnego Przedsięwzięcia, co sugeruje wkład Wspólnego Przedsięwzięcia jako pracodawcy w wysokości około 740 013 EUR rocznie (w oparciu o dane z 2021 r.); zauważa zatem, że współistnienie tych różnych przepisów prawnych rodzi ryzyko powstania odmiennych interpretacji co do sposobu obliczenia wysokości składki należnej od Wspólnego Przedsięwzięcia jako pracodawcy, o różnym wpływie finansowym, i oczekuje, że ta niepewność prawna zostanie bezzwłocznie wyeliminowana; z zadowoleniem przyjmuje gotowość Wspólnego Przedsięwzięcia do współpracy z Komisją w celu lepszego dostosowania odpowiednich podstaw prawnych;

Wyniki

21. zauważa, że rok 2021 był pierwszym rokiem wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027;
22. wyraża zadowolenie, że w 2021 r. Wspólne Przedsięwzięcie poczyniło dalsze postępy w pracach i kontynuowało realizację niektórych głównych komponentów ITER, aby zgodnie z planem rozpocząć działania montażowe w celu osiągnięcia pierwszej plazmy pod koniec 2025 r.; odnotowuje, że organizacja ITER zmienia obecnie założenia dotyczące pierwszej plazmy, których wynik ma zostać określony przez Radę ITER w 2022 r., oraz że Wspólne Przedsięwzięcie odpowiednio dostosuje swoje plany;
23. zauważa, że po 10 latach Wspólne Przedsięwzięcie przeniosło na organizację ITER odpowiedzialność za koordynację budowy budynków; odnotowuje, że zgodnie z planem załączonym do porozumienia publicznego w sprawie budowy budynków przeniesienie to zaplanowano na wrzesień 2018 r., po wyeliminowaniu głównych zagrożeń budowlanych na tym terenie;
24. zauważa, że w 2021 r. pandemia COVID-19 nadal miała znaczący wpływ na łańcuch dostaw Wspólnego Przedsięwzięcia, ponieważ ucierpiało wielu dostawców Wspólnego Przedsięwzięcia, co wynikało z wprowadzenia ograniczeń dotyczących obecności w pracy i podróżowania, a także ma i będzie miało wpływ na efektywność ze względu na zaostrzone środki sanitarne w większości państw członkowskich; ubolewa, że opóźnienia w realizacji niektórych dostaw wyniosły nawet cztery miesiące, co miało wpływ na „koszt końcowy” w wysokości 45 mln EUR (57 mln EUR w 2020 r. – obie kwoty w wartościach z 2008 r.);
25. odnotowuje ponadto, że skutki pośrednie pandemii COVID-19 nadal mają wpływ na wiele umów Wspólnego Przedsięwzięcia ze względu na wysoki wzrost cen surowców, oraz że wpływ na koszt końcowy jest nadal w trakcie szacowania; zauważa jednak, że skutki pandemii COVID-19 są poważne, ale nie zasadnicze, a wynik sprawozdania finansowego za 2021 r. nie jest istotny;

Zapobieganie nadużyciom i konfliktowi interesów

26. zauważa, że urzędnik ds. przeciwdziałania nadużyciom i etyki promował i koordynował wdrażanie strategii Wspólnego Przedsięwzięcia w zakresie zwalczania nadużyć finansowych oraz towarzyszącego jej planu działania w zakresie zwalczania nadużyć finansowych obejmującego lata 2020–2023;

27. z zadowoleniem przyjmuje, że realizacja działań przewidzianych w planie działania w zakresie zwalczania nadużyć finansowych jest systematycznie monitorowana za pośrednictwem specjalnej bazy danych, która szczegółowo określa zakres każdego działania, właściciela działania i docelowy termin jego realizacji, oraz że poczyniono znaczne postępy we wdrażaniu działań w zakresie zwalczania nadużyć finansowych;
28. zauważa ponadto, że w 2021 r. na bieżąco udzielano informacji i wsparcia w zakresie zapobiegania nadużyciom finansowym, zwłaszcza pracownikom zajmującym się zamówieniami, zarządzaniem umowami i finansami, oraz że wewnętrzna sieć korespondentów ds. nadużyć finansowych Wspólnego Przedsięwzięcia była informowana indywidualnie i w ramach regularnych spotkań sieci ds. zapewniania wiarygodności;
29. docenia, że w 2021 r. pracowników zapoznano z zasadami, procedurami, procesami i najlepszymi praktykami w zakresie etyki oraz zapobiegania konfliktom interesów i zarządzania nimi, w tym za pośrednictwem podręcznika Wspólnego Przedsięwzięcia zawierającego szczegółowe rozdziały dotyczące etyki i uczciwości oraz zapobiegania nadużyciom finansowym, strony poświęconej sygnalizowaniu nieprawidłowości, a także sekcji dotyczącej zapobiegania konfliktom interesów i zarządzania nimi;

Personel i rekrutacja

30. ubolewa, że w listopadzie 2021 r. pracownicy Wspólnego Przedsięwzięcia rozpoczęli strajk oraz że zgodnie z wewnętrznymi i zewnętrznymi ocenami zarządzania oraz kilkoma wewnętrznymi badaniami głównymi przyczynami pogorszenia się warunków pracy we Wspólnym Przedsięwzięciu były niedociągnięcia na szczeblu kadry kierowniczej wyższego szczebla, takie jak nieprzejrzysty i dysfunkcyjny proces decyzyjny oraz brak dialogu społecznego; zauważa ponadto, że korzystanie z pracowników zewnętrznych na nieproporcjonalnie dużą skalę zintensyfikowało trudności i ryzyko, jeśli chodzi o środowisko pracy, o czym powiadomili przedstawiciele pracowników Wspólnego Przedsięwzięcia, którzy skierowali także oficjalne pisma w tej sprawie do właściwych komisarzy; zauważa, że w odpowiedzi na otrzymane pisma Komisja (Dyrekcja Generalna ds. Energii) poinformowała, że coroczna ocena Wspólnego Przedsięwzięcia za 2022 r. obejmie wyłącznie kwestie zarządzania kadrami i zachęciła Wspólne Przedsięwzięcie, aby w odniesieniu do kadry kierowniczej stosowało model oceny zarządzania 360 stopni;
31. zauważa z zaniepokojeniem, że w ostatnich latach Wspólne Przedsięwzięcie stało się bardziej zależne od personelu zewnętrznego; podkreśla, że od 2019 r., kiedy to personel zewnętrzny stanowił 62 % personelu statutowego, Wspólne Przedsięwzięcie nie zastosowało się do tej uwagi Trybunału; podkreśla, że jak wynika z bieżącego strategicznego planu kadrowego Wspólnego Przedsięwzięcia na lata 2021–2027, w 2022 r. odsetek personelu zewnętrznego wzrośnie najprawdopodobniej do 93 % maksymalnej liczby pracowników etatowych zatwierdzonej przez Komisję, później jednak będzie stopniowo spadał, by w 2027 r. osiągnąć 70 %; przypomina, że sytuacja taka wiąże się z istotnymi zagrożeniami dla Wspólnego Przedsięwzięcia, jeżeli chodzi o zachowanie kluczowych kompetencji, brak jasno zdefiniowanych kanałów rozliczalności, potencjalne spory sądowe oraz mniejszą wydajność pracowników ze względu na zdecentralizowane zarządzanie; podkreśla ponadto, że korzystanie z pracowników tymczasowych powinno pozostać rozwiązaniem tymczasowym; przypomina, że kierownictwo Wspólnego Przedsięwzięcia powinno zintensyfikować działania, jakie podjęło już w celu zniwelowania ryzyka związanego z korzystaniem z pracowników zewnętrznych, w szczególności ryzyka nieefektywnego zarządzania ze względu na niejasny podział obowiązków pomiędzy pracowników etatowych i zewnętrznych;
32. zauważa, że błędy związane z zasobami kadrowymi nie mogą się powtarzać, a zmiana kultury zarządzania jest konieczna i musi być utrzymana; zauważa ponadto, że w dziedzinie zasobów ludzkich konieczne są wzmoczone wysiłki, by uniknąć przypadków długotrwałych wakatów, dużej rotacji pracowników, nadmiernej liczby pracowników zewnętrznych, uzależnienia od wiedzy fachowej nielicznych pracowników, ogromnego obciążenia pracą i wynikających z tego nieobecności pracowników oraz nieefektywności; apeluje o wzmoczenie wysiłków, aby stworzyć atrakcyjne i sprawiedliwe społecznie warunki zatrudnienia, które sprzyjają realizacji celów Wspólnego Przedsięwzięcia;
33. popiera to, że w odpowiedzi na tę sytuację Wspólne Przedsięwzięcie podjęło szereg działań mających na celu poprawę środowiska pracy i dobrostanu pracowników; dostrzega, że działania te wpisywały się w plan zmian przyjęty, aby przeciwdziałać nadmiernemu obciążeniu pracą, złej atmosferze w pracy oraz niekomunikowaniu przez kadrę kierowniczą planowanych zmian organizacyjnych, i oczekuje się, że będą one skuteczne, biorąc pod uwagę zgłoszone zdarzenia;

34. zauważa, że program Wspólnego Przedsięwzięcia w zakresie szkolenia i rozwoju personelu oferował większą różnorodność zasobów internetowych i cyfrowych, co zapewniało większą elastyczność i swobodę uczenia się wtedy, gdy jest to pożądane i potrzebne; zauważa ponadto, że w 2021 r. 94 % pracowników zapisało się na co najmniej jedno działanie edukacyjne oraz że poziom zadowolenia pracowników z programu szkolenia i rozwoju personelu był wysoki – 88 % pracowników Wspólnego Przedsięwzięcia oceniło je jako doskonałe lub dobre;
35. odnotowuje, że na dzień 31 grudnia 2021 r. obsadzone stanowiska we Wspólnym Przedsięwzięciu obejmowały 47 urzędników, 226 pracowników zatrudnionych na czas określony i 166 pracowników kontraktowych; zauważa ponadto, że Wspólne Przedsięwzięcie korzystało ze wsparcia 11 pracowników tymczasowych (w ekwiwalencie pełnego czasu pracy) i dwóch oddelegowanych ekspertów krajowych;
36. na podstawie rocznego sprawozdania z działalności za 2021 r. zauważa, że wśród pracowników i kadry kierowniczej Wspólnego Przedsięwzięcia nie ma odpowiedniej równowagi płci, gdyż kobiety stanowiły jedynie 19 % pracowników i mniej niż 10 % kadry kierowniczej i pracowników zatrudnionych w 2021 r.; ubolewa nad tymi danymi i wzywa do wzmoczenia wysiłków na rzecz równowagi płci;
37. zauważa, że po przeprowadzeniu badania dotyczącego wpływu COVID-19 z 2020 r. i w oparciu o jego wyniki Dział ds. Zasobów Ludzkich Wspólnego Przedsięwzięcia w 2021 r. nadal aktywnie koncentrował się na działaniach profilaktycznych związanych z zagrożeniami psychospołecznymi w dziedzinie dobrostanu emocjonalnego i na radzeniu sobie ze stresem;
38. zauważa, że w 2021 r. opublikowano zewnętrznie 14 ogłoszeń o naborze dla sześciu pracowników zatrudnionych na czas określony i ośmiu pracowników kontraktowych oraz że ogółem zakończono 14 procedur naboru, z których trzy opublikowano w 2020 r., a pozostałe 11 – w 2021 r.;

Systemy zarządzania i kontroli

39. zauważa, że w latach 2020 i 2021 Wspólne Przedsięwzięcie podlegało regularnym rocznym ocenom przeprowadzanym przez ekspertów zewnętrznych i intensywnym audytom wewnętrznym obejmującym większość kluczowych obszarów jego działalności oraz że w odpowiedzi na audyty i oceny wdrożono działania naprawcze w celu wyeliminowania zidentyfikowanego ryzyka; ubolewa jednak, że doprowadziło to do zwiększenia obciążenia administracyjnego, przy czym nie było oczywiste, że dodatkowe kontrole były skuteczne i usprawniły system;
 40. zauważa, że w 2021 r. Wspólne Przedsięwzięcie w dalszym ciągu dostosowywało swoje standardy zarządzania i kontroli wewnętrznej (MICS), wskaźniki i procedury do ram kontroli wewnętrznej Komisji Europejskiej;
 41. odnotowuje, że Wspólne Przedsięwzięcie zastosowało podejście stopniowe do określania mocnych i słabych stron systemu kontroli wewnętrznej w oparciu o wszelkie niedociągnięcia stwierdzone w funkcjonowaniu MICS i opracowało odpowiednie działania naprawcze, co doprowadziło do sformułowania wniosków dotyczących sporządzenia przez dyrektora poświadczenia wiarygodności oraz sprawozdawczości w skonsolidowanym rocznym sprawozdaniu z działalności (CAAR);
 42. zauważa, że w CAAR za 2021 r. Wspólne Przedsięwzięcie stwierdziło, że wszystkie komponenty działają razem w sposób zintegrowany; zauważa jednak, że ponieważ w jednym z komponentów stwierdzono istotne niedociągnięcie, a mianowicie w zakresie działań kontrolnych dotyczących kwestii dobrostanu pracowników, kierownictwo Wspólnego Przedsięwzięcia doszło do wniosku, że ogólny system kontroli wewnętrznej jest częściowo skuteczny.
-